

Ο Άγιος Ακύλας και η Αγία Πρίσκιλλα: το ιδανικό χριστιανικό ζευγάρι.

Η μέρα του «αγίου Βαλεντίνου» που ξεκίνησε να γιορτάζεται ως η μέρα των ερωτευμένων ήδη από τα Μεσαιωνικά χρόνια στην Ευρώπη, έχει καθιερωθεί στις συνειδήσεις των περισσότερων ως η «επίσημη μέρα» του έρωτα.

Αν και δεν υφίστανται στοιχεία για το πρόσωπο του «αγίου Βαλεντίνου» και ακόμα αν και η Καθολική Εκκλησία ΔΕΝ συμπεριλαμβάνει την γιορτή στο επίσημο ημερολόγιό της, η συμβολικότητα της 14ης Φεβρουαρίου για ερωτευμένους διεθνώς, είναι δυστυχώς αναμφισβήτητη. Με απλά λόγια εορτάζεται ένας ανύπαρκτος «άγιος» καθαρά για εμπορικούς λόγους! Τόση είναι η προβολή αυτής της «ερωτικής», που έχει υποσκελίσει την παραδοσιακή ορθόδοξη μέρα των ερωτευμένων, που γιορτάζεται στις 13 Φεβρουαρίου. Η ημέρα των Αγίων Ακύλα και Πρισκίλλης που είναι προστάτες του χριστιανικού ζευγαριού, οι οποίοι είναι πραγματικά πρόσωπα και όχι ανύπαρκτα!

Ο Ακύλας ήταν ένας Εβραίος που είχε γεννηθεί στον Πόντο. Σε νεαρή ηλικία πρέπει να εγκαταστάθηκε στην Ρώμη, όπου και πιθανώς γνώρισε την Πρίσκιλλα, την «μικρή Πρίσκα», Ρωμαία, που ίσως ανήκε στην ανώτερη τάξη, με την οποία και παντρεύτηκε. Ως απάντηση στις αναταραχές που είχαν προκληθεί από τους Ορθόδοξους Εβραίους και τους Χριστιανούς Εβραίους της Ρώμης, σχετικά με το πρόσωπο του Ιησού Χριστού, ο τέταρτος Αυτοκράτορας Κλαύδιος διέταξε την εκκένωση της αιώνιας πόλης από όλους τους Εβραίους κατοίκους.

Ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα έφθασαν στην Κόρινθο, γύρω στο έτος 50 μ. Χ., όπου και συναντήθηκαν με τον Απόστολο Παύλο, ο οποίος είχε μόλις ολοκληρώσει την διδασκαλία του στην Αθήνα. Ο Παύλος που εξασκούσε το επάγγελμα του κατασκευαστή σκηνών, αρνούμενος να χρηματοδοτεί το αποστολικό του έργο από τις εκκλησίες της εποχής, θα γνωρίσει το νεαρό ζευγάρι που ασκούσε το ίδιο επάγγελμα και θα αναπτύξει μαζί τους στενή φιλική σχέση. Ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα θα μνηθούν στον Χριστιανισμό και θα βαπτισθούν από τον ίδιο τον Παύλο.

Η αφοσίωσή τους στο πρόσωπό του ήταν τόση που θα τον ακολουθήσουν στο ταξίδι του στην Μικρά Ασία, όπου και θα παραμείνουν για το μεγαλύτερο μέρος της σύντομης ζωής τους, επιδεικνύοντας πλούσιο και σημαντικό αποστολικό έργο.

Γράφει χαρακτηριστικά ο απόστολος Παύλος (για την αγάπη τους και την αφοσίωσή τους) για να τους επαινέσει αλλά και να τους αναδείξει παράδειγμα προς μίμηση: «Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν». (Ρωμ. 16,3)

Από την Συρία, θα καταλήξουν στην Έφεσο, όπου θα αναλάβουν πρωτεύοντα ρόλο στην μικρή χριστιανική κοινότητα της εποχής. Στην Καινή Διαθήκη οι αναφορές στο όνομά τους έχουν αποτελέσει θέμα έρευνας για τους θεολόγους, καθώς όσες φορές αναφέρεται πρώτο το όνομα του Ακύλα, άλλες τόσες αναφέρεται και της Πρίσκιλλα, γεγονός που οδήγησε αρκετούς θεολόγους να ισχυριστούν πως παρ' όλο που η θέση της γυναίκας ήταν τότε υποδεέστερη, το αποστολικό τους έργο εθεωρείτο ισάξιο.

Η επιτυχία τους στη διάδοση του Χριστιανισμού τους ανέδειξε σε εξέχοντα μέλη της πρώτο – χριστιανικής εκκλησίας, αλλά τους έκανε και μισητούς στα μάτια φανατικών παγανιστών, καθώς εκείνη την εποχή η Έφεσος, που αποτελούσε κέντρο της παγανιστής λατρείας με τον Ναό της Άρτεμης, ένα από τα επτά θαύματα του αρχαίου κόσμου να αποτελεί το ορόσημο της πόλης, συγκέντρωνε μεγάλο πλήθος παγανιστών. Από χέρια παγανιστών θα βρουν τον μαρτυρικό θάνατο ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, σύμφωνα με τις γραφές και η μνήμη τους θα μνημονεύεται στο Ορθόδοξο εορτολόγιο, όχι μόνο για το αποστολικό τους έργο, αλλά και για την συζυγική τους σχέση και την αγάπη που είχε ο ένας για τον άλλον, καθώς ο συγγραφέας των πράξεων των Αποστόλων, Λουκάς, περιγράφει τον Ακύλα και την Πρίσκιλλα, ως το ιδανικό χριστιανικό ζευγάρι.

Να λοιπόν ποιους πρέπει τα ζευγάρια να μιμούνται, να ποιοι είναι οι προστάτες τους. Ο άγιος Ακύλας και η αγία Πρίσκιλλα ήταν δύο άνθρωποι που ήταν ερωτευμένοι μεταξύ τους, όμως συγχρόνως είχαν και έναν κοινό έρωτα για ένα άλλο πρόσωπο...όχι ανθρώπινο αλλά Θεανθρώπινο. Του Ιησού Χριστού.

Και αυτός ο έρωτας για τον Χριστό αναζωογονούσε και τον μεταξύ τους έρωτα.

Η Εκκλησία τιμά το άγιο αυτό ζευγάρι στις 13 Φεβρουαρίου κάθε έτους. όμως τα χριστιανικά ζευγάρια ας μην μένουν μόνο σε μία ημέρα εκδήλωσεις του έρωτος και της αγάπης τους προς τον άλλο.

Διότι λέγει ο ιερός Χρυσόστομος: «Δεν υπάρχει τίποτε, τίποτε πολυτιμότερο από το ν' αγαπιέται πολύ ο άντρας από τη γυναίκα του και η γυναίκα από τον άντρα της». και πάλι «Δεν είναι η περιουσία που φέρνει τον πλούτο στους συζύγους, αλλά η μεταξύ τους αγάπη».

Χατζηκυριακίδου Χριστίνα

Πηγή:<http://imverias.blogspot.gr>